

Bred

Utlørlighet i Fjernsynet

Herr redaktør!

Jeg skulde anta det var mange med mig som følte sig ilde berørt over at Norsk Rikskringkastings fjernsyn fredag den 26. oktober hadde stor reportasje og propaganda for en kjendt landssviker som er blit fradømt sit embede som officer og straffet for forrædersk virksomhet, bl. a. for sin stilling i den av tyskerne og de norske nazister oprettede legion som skulde gjøre aktiv krigsinn-sats for fienden.

Det bør dog være en grense for misforstått liberalisme og tolerance likeoverfor dem som for-rådte vårt land.

Hvad ialverden mener Fjernsynets ledelse med idetheletatt å servere oss et interview med denne person med oplagt reklame for hans rideetablisement?

Det er rett og slett en utlør- lighet og en hån mot våre patri- oter fra okkupasjonstiden.

Officer.

Morgenbladet 2/11-1962
-kompanie

Arbeiderpartiet være glad deres anslag ikke ble vedtatt for ellers kunne trenget den lekunst- ner Bull snakket om i debatten.

Nei, det er sandelig ikke greit, men Arbeiderbladet burde vel tenkt på at det er temmelig nær- liggende å gå i vannet når man er borte i rederier og den slags.

I.B.

Fellesskapskomiteen

Herr redaktør!

Foran mig har jeg listen over «Komiteen for norsk tilslutning til Det europeiske økonomiske felles- skap», en liste over 474 mennesker, der representerer «de forskjellige yrkesgrupper og næringsgrener».

Gjør gruppen det? Ja, man skulle jo vente det, blant såpass mange mennesker å finde ialfall de større yrkesgrupper representert, særlig da i gruppen representerende Oslo og Akershus, hvor ikke mindre enn 143 personer finnes. Der burde være plass til alle. Men nei, ikke én sjømand har man husket at få med, «de har de glemt», som det står i visen. Der er rigtignok en havnefogd med fra Trøndelag, men alvorlig talt, hvordan kan de der stiller med en slik oppsetting være så overfladiske å utelade en så stor, og for det hele land og folk, viktig gruppe. Ikke én skibsfører eller maskinchef er tatt med, men «i det norske fellesskap» med skat- tebetaling, — der er de med — plenty.

Georg Andersen.

Utlørlighet i Fjernsynet

Hr. redaktør!

«Officer» er i Morgenbladet 2. ds. hellig forarget over at det i Fjernsynet 26 f. m. optrær «en kjent landssviker» — og spør hvad ialverden Fjernsynets ledel-

se mener med aa serveres os den- slags?

— Hvor meget av «officer»s forargelse skyldes patriotiske fø- lelser, som han selv anfører, og hvor meget andre motiver, skal vi la staa hen. — Men man maa med rette kunne spørre:

1. Hvordan er det med slag- ordet om aa bli «optat i samfun- det» for «landssvikere», som har gjort op sin sak? Skulde ikke det bety, at de fik igjen de samme rettigheter og pligter som andre samfundsborgere? Eller er det bare pligtene, det sigtes til?

2. Kan denne kategori av nors- ke skatteborgere fremdeles traf- frit hænges ut offentlig med op- lysninger, som — i betragtning av de endda paa mange hold af- fektbetonte opfatninger omkring disse spørsmåal — er egnet til aa medføre sociale og økonomiske skadevirkninger for dem?

— Er med andre ord tidligere NS-folk stadig «lovlig vildt» i retsstaten Norge?

Th. Ø.

Hva Staten kan prestere

Kjære lesere.

Ta en tripp inn i Langes gate og se hvad Velferdsstaten kan mixe sammen av de hesligste far- ver omkring den nye hovedinn- kjørsel til Rikshospitalet.

Det er forbud snart på alt, men ikke for farvekonsulenter øiensyn- lig for å ødelegge en ellers vak- ker entre til rikets hospital Frem i lyset med ansvarshavende! Det burde være grenser for hva vi arme borgere må finne oss i.

Vi radbrekker vår gamle bonde- kultur Det gjelder sproget, bygge- kunst, ja, seder og skikker

Vi kaster vrak på alt, derfor blir vi også stadig liggende akter- ut vis a vis Danmark og Sverige.

Peter U. A. Motzfeldt.

Morgenbladet 2/11-1962

Osł 24/7 - 1966.

DR. TH. ØSTREM

NEVROLOGI OG PSYKIATRI

OBSERVATORIEGT. 10¹¹ - TLF. 44 69 07

OSLO

Norges Almenvitenskapelige Forskningsraad,
Utredningsavdelingen,
"Bergens"veien 15, Oslo - 1.

Ad. tilsendte svarbrevene av 15/4-66 : "Til landets leger".

På skemaets 1ste side står bl.a. : "Vi ønsker derfor i samarbeide med Den Norske Lægeforening aa utarbeide o sv. "

Som nævnt i telefonen til en dame fra Deres kontor, som ringte mig op og purret på svar - efter tidligere skriftlig purring - ønsker jeg ikke aa ha med Den Norske Lægeforening eller noe, den har befattning med aa gjøre - hvilket jeg lovet aa sende noen ord om.

--- Sammen med vel 100 kolleger ble jeg straks efter frigjøringen sommeren 1945 ulovlig ekskludert av Den Norske Lægeforening.

Dette ble gjort for noen tiltale - som politisk eller andet grundlag - var reist mot noen av lagene, endei noen dom faldt.

Ekskluderingen var ulovlig bl.a. fordi ingen av de ekskluderte hadde fått anledning til å uttale seg på forhånd, hvad Lægeforeningens lover påbyr. -

Basis for den hodekulne eksklusjon skulde - efter konferensse med danske lægekredseer - være, at man gik ut fra, at samtlige angjaldende læger under det kommende "retts"opgjør vilde bli fradømt sin licentia practicandi for altid.

Det kan kanskje forståes, at man da ingen betenkeligheter hadde ved å delta i kappspillet om å være "god nordmand" - etter for svært manges vedkommende å ha samarbeidet meget godt såvel med den tyske krigsmagt og administrasjon som med NS gjennom hele okkupasjonstiden.

----- Men det er nå gått over 20 år siden da. - Og mens myndighetene etter det i og for sig karrikatursæssige "Rettsoppgjør" forlængst har gitt de dømte sine rettigheter (undtatt frarøvet gods og gode navn og rykte) tilbake uopfordret, sitter "Den Norske Lægeforening" paa sit tørkeloft og tvilholder paa sin fæmme eksklusjon - foretat i frigjæringskrusen for mere end en halv mandalder siden.

• For et par aar siden gik det endelig op for D.M.B., at dette begyndte at nærme sig offentlig skandale - og man lot sig forlyde med, at de ekskluderte naa eventuelt kunde gjenoptas efter ansøgning, som vilde bli vurderet i hvert enkelt tilfælde.

Slik vurdering man jo som alle andre vurderinger bygge paa noe og ikke bare vare mundsvær i løse luften.

Man maa spørre om det da i de enkelte tilfæller vil bli bygget paa vedkommendes "tiltalebehandling" - som for samtliges vedkommende i retten foldt sammen som korthus, men efter vanlig rettspraksis bare med muntlig procedyre, forevar og behandling, som de allerfærreste om overhodet noen har stenografisk referat av idag? (Det eneste skriftlige, som foreligger, er det kjæmperussige, falske anklagedokument.) .

Eller skal det være efter omgørelsen
 av en "straff", bygget på den tids hekserprocessmentalitet?

DR. TH. ØSTREM
NEUROLOGI OG PSYKIATRI
OBSERVATORIEGT. 10¹¹ - TLF. 44 69 07
OSLO

Lageforeningen vil isaafald opkaste sig til dommer i disse saker uten aa ha fnasken av det ngdvendige materiale til aa fælle noen dom idetheletat.

Eller mener man kanske, at vi skal tilveiebringe det med saksdokumen-ter og vitneprov og procedyre - fra den mundtlige saksbehandling, som nævnt ?

--- Lageforeningens optræden vil for enhver uhildet fremstille sig som grotesk.

Den er ogsaa, saavidt vites, den eneste forening her i landet, som idag driver med denslags tøv.

Det kan i den forbindelse nævnes, at jeg siden før krigen er medlem av " Den Norske Kriminalistforening " (bestaaende av jurister og psykiatere) og selvsagt aldrig har vært ekskludert der, samt av "International Psykoterapeutisk Forening og deltar i kongressene der i forskjellige land.

Saken har imidlertid for Lageforeningen ogsaa en alvorlig slag-side, idet dens organisasjonsterror kolliderer med Genevedeklarasjoner om " lagers virke, som skal være uavhangig av religion, nasjonalitet, race, politisk standpunkt eller social stilling". - Dette turde i alle tilfæller være en god rettesnor for D.N.L.s indstilling i disse spørsmaal.

----- Det vil kanske forstaaes, at vi som anstandige læger, som i mange-foldige aar (personlig siden 1924^{aaarene}) har drevet vor praksis med det ansvar og de rettigheter, som departementet bestemmer, ikke vil ha noe med denne forening aa gjøre - naar den finner det opportunt aa henvende sig til os om hjelp, det være sig direkte eller i samarbeide med andre.

Den diskriminerende fremgangsmate, som D.N.L. har brugt overfor os, gjør det vel ogsaa forstaaelig, at vi ikke kan tænke os som medlemmer igjen paa andet vis, end at den paa politisk grundlag foretatte holdelse eksklusjon ganske enkelt blir ophævet.

Men slik løsning streifer ikke engang øverste etasje i den mokedømdede lægeforening, som i sin tornerosesøvn fortsat tror sig aa være "landets sterkeste fagforening" - mens stadig flere av de yngre læger drar til utlandet, fordi samme lægeforening med helsedirektørens resten av kleresiet lite eller intet har gjort for aa søke utdannelsesmulighetene herhjemme øket.

Avdøde professor Johan Holst spådde alt i 1930-aarene kommende lægemangel. Men ingen hørte naturligvis paa ham - hverken Lageforeningen, med.dir. eller regjering, som fortsat var de samme i 20 aar efter krigen. - Først Ansa-studentenes aksjon forleden aar vækket søvngjengerne, som tiden imidlertid er løpt fra, saa det endda ikke har vært mulig aa gjøre noe effektivt for aa bedre forholdene.

+

Paa Deres spørreskema staar bl.a. ogsaa: "Del A. gjælder almindelige spørsmaal om bl.a. stilling, arbeidsomraade og specialitet --".

Hertil skal bemerkes, at jeg i 1930 ble godkjennt som spesialist i neurologi.

DR. TH. ØSTREM

NEVROLOGI OG PSYKIATRI

OBSERVATORIEGT. 10¹¹ - TLF. 44 69 07

- I mellomkrigsepoene utdannet jeg mig dertil som spesialist i psykiatri. - Og jeg har i den -ne disiplin over dobbelt saa megen spesialutdannelse, som har vært kravet for godkjennelse - saavel paa Psykiatrik Klinikk som paa asyl og endog 8 maaneder paa Infirmerie speciale, Paris.

--- Desuten er jeg siden 1938 godkjennet som rettspsykiatrisk sakkyndig og har leilighetsvis vært opnevnt som saadan av rettene baade før og efter krigen.

Under okkupasjonen ble jeg paa denne basis godkjennet som spesialist i psykiatri av myndighetene efter indatilling fra daværende Lægeforbund.

Men dette ble av D.N.L. efter krigen ophævet. - Og min fornyede ansøgning om godkjenning, bilagt alle nødvendige oplysninger, ble i 1955 avslået av av samme forening - med den begrundelse, at jeg ikke var medlem av den !

Det var D.N.L.s bidrag til avhjælp av spesialistmangel - som fortsat er følelig tilstede.

--- Lægeforeningens demagogiske organisasjonstyrrenni og magtbrynde utstrækker sig saaledes ogsaa til misbruk av sin rett til spesialistautorisasjon til bare aa gjælde dens egne medlemmer.. -

Undertegnede er ikke alene om aa mene, at denne autorisasjonsret bør tilligge Departementet med Lægeforeningen som medisinsk sakkyndig instillingsinstans. - Og dit kommer det nok ogsaa, naar man faar giidd sig tilstrækkelig i sinene paa forskjellig hold.

~~XX~~

Til ytterligere belysning av den høit ærede lægeforenings adfærd i efterkrigstiden, kan henvises til den berømmelige "Harvik-sak". Da denne forleden aar var oppe og overlegen der nord i det paa grund av lægemangel haardt betrængte distrikt sammen med sin assistent, den danske student, var anklaget for diverse misligheter - som de senere ble frikjennet for i retten - fant Den Norske Lægeforening det oplyst og svarende til kollegialitet, god tone og anstændighet aa vende ryggen til sit eget medlem, den samme overlæge, og endog utlevere ham til avisene med diskriminerende oplysninger om hans fortid, som intet hadde med foreliggende sak aa gjøre. Dette indbragte foreningen en kraftig ørefik fra advokat Thor Erling Staff, som i Morgenbladet paatalte dens optræden under overskriften: "Lægeforeningens diskresjon".

Hos svar med forsvær for sin bemerkelsesverdige optræden kom naturligvis ikke fra denne høiværdig indtillte forening. -----

--- D.N.L.s likefrem infantile og lurvete adfærd er ikke egnet til aa øvtvinge respekt. - Og vi, som har hat anledning til aa føle den nærmere paa tænderne, har bare foragt tilbøvers for den.

Foreningen er tydeligvis heller ikke vægnet til beviæsthet om sit ansvar i et stadig mere komplisert samfundsmaskineri, hvor snevre og smaalige præstisje- og fagforeningshensyn ikke har prioritet fremfor dagsaktuelle realiteter og behov. - Den burde kanske gjøres opmærksom paa det . -----

Det er sp. om noen av disse problem kan interessere "N.A.F." ogsaa paa generell basis til besætte for folket og det spec. arb., de driver med.

----- Det skulde synes, paa de av mig givne oplysninger kan sikkerlig faase verifisert i "D.N.L." - og nærværende brev benyttes som de vil.

Med hilsen

Th. Østrem

8.6

NORGES ALMENVITENSKAPELIGE FORSKNINGSRAAD
UTREDNINGSAVDELINGEN

Wergelandsvn. 15. Oslo 1 - Telefon 563780.

Dr. Th. Østrem 11
Observatorieg gt. 10
Oslo 2

Deres ref: Deres brev av 24/7-66 Vaar ref: Oslo 8.august 1966
GE/AC

Vi har mottat Deres brev av 24.juli d.a. vedrørende legetelling.

Som tidligere nevnt i telefon har vi ved registrering av norske leger pr.30/4.66 samarbeidet med Den Norske Lægeforening ved at Lægeforeningen har stilt sit kartotek og distribusjonsapparat til disposisjon slik at vi derved kunne faa sendt skemaer til foreningens medlemmer.

De øvrige leger har vi sendt skemaer til direkte.

Som nevnt i telefonen vil imidlertid all bearbeidelse av det innkomne materiale bli foretat av NAVF's utredningsavdeling som ogsaa vil ~~XXXX~~ offentliggjøre resultatene.

Alle innkomne opplysninger blir behandlet strengt konfidensielt og blir derfor selvsagt ikke forelagt hverken Lægeforeningen eller noen andre.

(Sign.) S. Vangsnes
S. Vangsnes

(Sign.) Gyrd Erikson
Gyrd Erikson.

Riktig avskrift:

Th. Østrem.
Th. Østrem.

Oslo 31/8 - 1966.

DR. TH. ØSTREM

NEVROLOGI OG PSYKIATRI

OBSERVATORIEGT. 10 "

TLF. 44 69 07

Norges Almenvitenskapelige Forskningsraad,
Utredningsavdelingen. - Oslo.

Bortreise har desværre forsinket svar paa Deres brev av 8 de. OSLO

De opplyser der, at Deres eneste forbindelse med D.N.L. har vært benyttelsen av dens kartotek.. - Tidligere har De kaldt dette for "samarbeide" - formodentlig for aa virke tillidvekkende. - Det har virket omvendt paa flere end undertegnede.

Måst forbausende er imidlertid Deres passus i samme brev om at de indkomne opplysninger "ikke vil bli forelagt hverken lægeforeningen eller andre".

Deres prisverdige hensikt er jo - etter det tilsendte aa dømme - aa bidra til aa søke lagenangelen avhjulpet.

Etter det av mig i brev av 24 f.m. opplyste kan ikke skjønnes, forbedes De da kan undlate netop aa oversende mitt~~te~~ brev til D.N.L., som direkte motarbeider Deres tiltak - bl.a. ved aa redusere antal spesialister og ligge i strid med et ikke ubetydelig antal læger og holde dem utenfor saa godt, den kan (~~og som forhindrer dem i aa~~) - hjelpe til fordel for publikum.

En rekke av "de utstøtte" læger er utvandret. De og andre utvandrede har naa voksne barn, som man naa regne med følger sine forældres eksempel og inntvertfold holder sig borte fra det hjemlige lægeyrke med D.N.L.'s fagforeningstyrranni paa toppen av anden etterkrigsskamløshet.

AA faa slik utvikling stanset og bringe orden i de meningsløse forhold har mere aa bety for avhjelp av legensden paa baade kort og langt sigt end noen fler eller færre besvarelser paa Deres skemata. Et skridt paa veien, naar De først hobbegit Dem ut paa den, er iallefald aa faa vakkert D.N.L. til lagens virkelighet og mulig besindelse, før det er for sent.

----- Ingen, som er blitt kjent med ovenstaaende og tidligere nevnte realiteter, kan anstandigvis lukke øinene for dem og laftet skure med at "dette er naa saa gammelt" og "vi har ikke noe med det" - og dermed gjøre sig medansvarlig i fortsat eksiterende misligheter og vansker paa området.

Lægeforeningens stivbente og halstarrige fastholden ved sine tidligere feilgrep virker likofrem sykkelig.

Den lider vel først og fremst av skyldfølelse overfor de kolleger, som gjorde sin pligt, der de var sat under de uhyre vanskelige okkupasjonsforhold - med kamp mot baade okkupanten for aa holde helsevesenet mest mulig paa norske hender og mot den fullstendig idiotiske sabotasje og motstand i den hjemlige medisinske sektor iahjemmefrontens regi - til skade for land og folkehelse.

Foreningens stakkarslige etterkrigsholdning kan vel mest passende finne sin forklaring ved "arc Aurels visdomsord om at man hader den, man har gjort uret. - Virkelig, at den ikke forstår dette og endrer signaler jo før jo heller.

Imidlertid gaar jeg ut fra, at De vil kunne overbevise D.N.L. om fordelene for den selv ved en kraftig ansigtsløftning og loftstrydding - til beste ogsaa for det arbeide, De driver med, delvis i dens navn.

Dette brev staar, likesom mit forrige, til disposisjon i slikt eller andet øiened.

Med hilsen

"Narvik-sak" (i mit forrige brev) bedes velvilligst rettet til "Vardø-sak".

Th. Østrem.